

PARODA „KETURI MUZIEJAUS DEŠIMTMEČIAI: PRAEITIS IR ATEITIS“

2006 metais Lietuvos liaudies buities muziejus minėjo įkūrimo keturiasdešimtmetį. Planuojant jubiliejinius renginius, nutarta surengti parodą. Direktorius įsakymu buvo sudaryta darbo grupė, į kurią įėjo direktoriaus pavaduotojas muziejininkystei Vytautas Stanikūnas, direktoriaus pavaduotojas informacijai ir švietimui Eligijus Juvencijus Morkūnas, buities, verslų ir amatų skyriaus vedėja Janina Samulionytė, architektūros skyriaus vedėjas Ruslanas Aranauskas, vyresnioji bibliotekininkė Vilchelma Bartulienė, muziejininkė Aistė Lazauskienė. Parodos kuratorė – vyresnioji muziejininkė Sigita Žukauskaitė.

Pirmajame posėdyje (vasario 1 d.) buvo aptarti du parodos rengimo projektai. V. Stanikūnas siūlė parodoje pristatyti visus Lietuvos muziejus po atviru dangumi, kiekvieną LBM skyrių ir darbuotojus bei buvusius padalinius – Lietuvių folkloro teatrą, Liaudies muzikos instrumentų skyrių (dab. Povilo Stulgos lietuvių tautinės muzikos instrumentų muziejus Kaune). Tokia tradicinė paroda būtų labai priminusi 1986 metais veikusią muziejaus įkūrimo 20-mečiui skirtą parodą¹. J. Samulionytės nuomone, paroda turi būti įdomi lankytojams, ne tik muziejininkams. Ji pasiūlė tris parodos temų grupes: 1) muziejaus organizavimas, statyba, pirmieji eksponatai, atidarymas; 2) muziejaus veikla, kaimo eksponatai ir renginiai, dinaminės kaimo ekspozicijos; 3) muziejaus vizija: miestelio projektai ir eksponatai, dvaras. Svarbiausia, kad paroda būtų gyva ir šilta, o ne vien standinė – popierinė.

Po diskusijų nutarta nuosekliai nesilaikyti V. Stanikūno ir J. Samulionytės pasiūlymų, o ieškoti rašytinės ir vaizdinės medžiagos apie: 1) pastatų paieškas, statybas, tyrimus, konsultantus; 2) eksponatus, ekspozicijas, restauravimą; 3) svečius, renginius, šventes; 4) miestelio prekes. Taip susiformavo keturios temos, tarsi simbolizuojančios keturis muziejaus gyvavimo dešimtmečius. Kiekviena tema išsiskaidė į kelis potemius, kurie ir tapo parodos skyriais. Ieškant nuotraukų ir faktinės medžiagos, buvo peržiūrėti negatyvai, fotonuotraukos LLBM fonduose ir fototekoje, asmeniniuose darbuotojų albumuose, architektūros skyriaus sukaupti duomenys, renginių aprašai, skyrių, muziejaus darbo ataskaitos LBM ir Kauno apskrities archyvuose². Besvarstant, kaip geriau eksponuoti miestelio prekes, architektėi Neringai Norvaišaitėi gimė idėja atkurti miestelio gatvės fragmentą su monopoliu, batsiuvio dirbtuve, karstų bei jų papuošalų, smulkių prekių krautuvėmis.

Parodos anotacijos³ buvo informatyvios ir aiškios, tarsi savotiška nuoroda lankytojui. Pavyzdžiui, parodos anotacijoje labai fragmentiškai buvo apžvelgta muziejaus atsiradimo istorija, paminėtas Skansenas, Tilžės „lietuviškas namelis“, Karaliaučiaus Tėviškės muziejus⁴. Susidomėjęs lankytojas vėliau pats galėjo ieškoti išsamesnės informacijos.

PAIEŠKA, STATYBA, TYRIMAI, KONSULTANTAI

Parodą pradėjo Pievelių kaimo gyventojų nuotraukos, pintinėle iš senųjų Rumšiškių ir plakatas „Talkininkaukime Tėviškės muziejui“. Apie muziejaus pradžią pasakojo nutarimo apie įkūrimą, įsakymo apie V. Stanikūno paskyrimą direktoriumi, pirmo direktoriaus įsakymo kopijos. Muziejaus kūrimui vadovavo mokslinė taryba, tad eksponuotos mokslinio vadovo Klemenso Čerbulėno, generalinio plano autoriaus architekto Romano Jalovecko, detalizuoto projekto autorės architektės Birutės Kugevičienės, etnografo Vacio Miliaus, kitų tarybos narių nuotraukos. Muziejaus atidarymo iškilnių nuotraukas sušildė lininis rankšluostis ir Panevėžio muziejininkų dovana – sveikinimo raštas.

Parodos ekspozicijos fragmentas. 2.
2006. Igno Minioto nuotrauka. Iš LLBM rinkinių

Lankytojams dažnai atrodo, kad muziejaus pastatai čia stovi nuo senų senovės. Pastato kelias į muziejų buvo aprašytas anotacijoje. Vaizdinė medžiaga – Darbėnų trobos nuotraukos prieš perkėlimą (1967 m.), ją statant ir jau įrengtos muziejuje, seni trobos tapetai, apmatavimo ir projektavimo brėžinių kopijos – padėjo lankytojams geriau tą kelią įsivaizduoti.

EKSPONATAI, EKSPEDICIJOS, RESTAURAVIMAS

Apie muziejininkų ekspedicijas, ieškant eksponatų ir pastatų, pasakojo nuotraukos, pirmos ekspedicijos ataskaita, ekspedicijos dienoraščio išrašas ir muziejininko ekspedicijų inventorių: dviratis, krepšys, fotoaparatas, blykstė, matavimo juosta. Anotacijoje pateikti ir paieškų rezultatai skaičiais: 1966–1975 metais buvo įgyta 10 989, 1976–1985 metais – 34 880, 1986–1995 metais – 33 076, 1996–2005 metais – 6 069 eksponatai.

Visi parodos eksponatai akivaizdžiai iliustravo temą „Eksponatai, ekspozicijos, restauravimas“. Ant sienos kabanti bažnytinė vėliava (1889 m.) iš Žlibinų ir jos nuotrauka prieš restauravimą suteikė lankytojams galimybę įsitikinti restauratorių sugebėjimais ir meistriškumu.

Nesinorėjo parodoje pakartoti seniai sukurtų kaimo ekspozicijų, tad nutarta atiduoti skolą lietuvininkams. Į muziejų perkelta viena Mažosios Lietuvos sodyba iš Vabalų kaimo (Šilutės r.). Jos ekspozicija neįrengta, eksponatai kaupiami, bet lankytojai dar jų nemato. Norint priminti Mažosios Lietuvos etninį paveldą ir kultūrą, parodoje eksponuotos lietuvininkų nuotraukų kopijos, kraičių skrynja ir rankšluostinė (abi tapytos), siuvinėta staltiesė, rankšluostis, kultuvė, kočėlas. Įdomiausias buvo lietuvių kalba gotišku šriftu atspausdintos Biblijos ir maldaknygės su įrašais apie šeimą – šeimos narių vardais, pavardėmis, gimimo, sutuoktvių, mirimo datomis. Stendą pagyvino lietuvininkų mėgtų mirtų vazonėlis ir į maldaknygę dedama gėlių puokštelė.

SVEČIAI, RENGINIAI, ŠVENTĖS

Pirmieji lankytojai muziejų aplankė atidarymo dieną – 1974 metų birželio 21-ąją. Iki 2006 metų čia pabuvojo per 3 milijonus 100 tūkstančių žmonių. Daugiausiai lankytojų – 1 milijonas 316 tūkstančių – apsilankė 1976–1985 metais. Garbingiausi muziejaus užsienio svečiai – Švedijos karalius Karlas XVI Gustavas ir karalienė Silvija (1992 m.), Norvegijos karalius Haraldas V ir karalienė Sonja (1998 m.), Estijos prezidentas Lenartas Meris (1997 m.), Islandijos prezidentas Olafuras Ragnaras Grimssonas su žmona (1998 m.), Europos muziejų po atviru dangumi asociacijos konferencijos dalyviai (1997 m.), NATO parlamentarai (2001 m.). Parodoje eksponuotos abiejų karališkųjų porų nuotraukos ir dovanos bei labai šiltas ir nuoširdus Estijos prezidento Lenarto Merio (1929–2006) laiškas, parašytas 1997 m. rugsėjo 2 d: „*Apsilankymą muziejuje prisimenu kaip patį džiaugsmingiausią vizito į Lietuvą vaizdą. Muziejus sužavėjo savo visuma ir paprastumu. Kaip istorikas ir etnografas suprantu etninio paveldo išsaugojimo svarbą, o Rumšiškės yra geras pavyzdys. Aš visiškai sutinku su pasakymu: „Būti Lietuvoje ir nepamatyti muziejaus Rumšiškėse yra tas pats, kaip apsilankyti Romoje ir nepamatyti Popiežiaus“. Linkiu Jums dar daugiau užsidegimo išsaugant Lietuvos etninį paveldą. Tegul Jūsų darbas būna mielas ir Jūsų širdims, ir čia apsilankantiems gausiems svečiams iš įvairių pasaulio šalių. Su geriausiais linkėjimais, Lenartas Meris“.*

Atidarius muziejų, ekspozicijas pagyvindavo etnografinių ansamblių koncertai, mėgėjų teatrų spektakliai. Bėgant metams, renginių vis daugėjo, jie tapdavo tradiciniais. Tai tokie renginiai, kaip respublikiniai konkursai „Ant marių krantelio“, „Graži mūsų šeimynėlė“, folkloro festivalis „Atataria lamzdžiai“, sporto varžybos „Bėgimas aplink Lietuvą“. Atgimimo metais ir Lietuvai atgavus nepriklausomybę, buvo pradėtos organizuoti Velykų, Atvėlykio, Joninių, Žolinės, „Bėrą žirgelį pasibalnojau“, Zanavykų, Dzūkų, Aukštaičių, Gedulo ir vilties dienos, tarptautinis folkloro festivalis „Baltica“ ir kt. Dalis švenčių dėl įvairių priežasčių buvo surengtos vos keletą kartų, kitos sulaukė pasisekimo ir gyvuoja iki šiol. Sunku būtų išvardinti ar suskaičiuoti visas vykusias šventes, renginius, parodas. Parodos stende buvo atkurtas Velykų stalo fragmentas muziejaus Gyvakarų sodyboje ir eksponuotos šienapjūtės (1975 m.), rugiapjūtės (1976 m.) švenčių, senų automobilių parodos (1991 m.), ugniagesių globėjo šventojo Florijono (1997 m.), Sekminių, kūlimo, važiavimo kinkiniais varžybų (visos 1998 m.), pirmosios vagos, Jurginių (abi 1999 m.), amatų dienos (2003 m.) bei teminių užsiėmimų – „Mergvakaris“, „Vestuvės“, „Krikštynos“ – nuotraukos, suvenyrai su muziejaus simbolika.

1974–1990 metais muziejuje veikė Lietuvių folkloro teatras (Liaudies muzikos teatras). Teatro vadovas ir režisierius buvo Povilas Mataitis, dailininkė ir scenografė – Dalia Mataitienė. Trupė savaitgaliais koncertuodavo sodybose, o nuo 1978 metų – Klojimo teatre. Trupės programos ir spektakliai „Instrumentinės, šokamos, dainuojamos sutartinės“, „Baudžiavos laikų pasakojimai, dainos, žaidimai iš įvairių Lietuvos vietų“, „Scenos vaizdeliai“, „Lietuvių gaidos“, „Mano kanklės paaukuotos“ sutraukdavo minias žiūrovų iš Lietuvos ir pasaulio. Spektaklių plakatai, programos, koncertų muziejaus sodybose nuotraukos, kanklės ir bandonija priminė šį unikalų teatrą.

MUZIEJAUS ATEITYJE – MIESTELIS

Lankytojas savo viešnagę parodoje baigdavo miestelio dalyje. Įėjimą į miestelio gatvę puošė ažuolų girlianda – tarpukario miesteliams būdingas šventinis atributas, mat garbingiems svečiams sutikti būdavo

statomi žalumynais apipinti vartai. Toliau abipus gatvės buvo įrengtos tarpukario parduotuvėlių ir dirbtuvių fragmentų ekspozicijos. Pro stiklo vitrinas – langus – lankytojas galėjo pažvelgti į to meto (XX a. 3–4 deš.) prekių ir dirbinių asortimentą.

Siuvėjo ir batsiuvio dirbtuvėse matėsi stilingos suknelės, rankinukai, medžiagų rietimai (beje, su to meto Lietuvos muitinės plombomis), gerai išsilaikę arba meistriškai restauruoti batai, reklaminiai skelbimai iš spaudos, raginantys pirkti tik „Drobės“ ar „Litekso“ produkciją ir t.t.

Kitoje vitrinoje – užuomina į „monopolio“, arba alkoholio, parduotuvę. Eksponuoti buteliai, kuriuose kažkada buvo supilta degtinė, vynas ar likeriai. Daugelis jų su išlikusiomis autentiškomis etiketėmis. Čia taip pat buvo padėtos ir antialkoholinio turinio knygos bei plakatai. Visą vitriną dengė nerta užuolaida. Ir ne dėl grožio ar atsitiktinumo – to meto prekybos alkoholiu taisyklės bei įstatymai reglamentavo alkoholio reklamą: vitrinose neleista viešai demonstruoti butelių, iškabose negalėjo būti alkoholinių gėrimų vaizdų, pačiose parduotuvėse ar traktieriuose rekomenduota kabinti antialkoholinio pobūdžio plakatus, prenumeruoti Blaivybės draugijų spaudą⁵.

Dar viena vitrina reprezentavo karstų gamybos dirbtuvę ir ritualinių paslaugų parduotuvę. Galbūt ne vieną lankytoją galėjo šokiruoti senovinis karstas, papuoštas to meto mada – blizgančiomis kartoninėmis žvaigždutėmis, palmių šakelėmis. Parodos rengėjai siekė įrengti kuo tikroviškesnes, neatsietas nuo gyvenimo ekspozicijas.

Bene populiariausios mažuose miesteliuose būdavo „smulkių prekių parduotuvės“. Jose pirkėjas galėjo įsigyti įvairiausių prekių: nuo adatos iki sąsiuvinių ar siuvimo mašinų. Tradiciškai prekės būdavo išdėstomos ir lange, taip pritraukiant pirkėjų dėmesį. Parodoje eksponuotos kanceliarijos prekės (rašalinės, įvairiausi pieštukai, tebesupakuoti originaliose pakuotėse, rašomasis popierius, plunksnos, trintukai ir kita žymių dar ir dabar egzistuojančių firmų produkcija), taip pat matėsi įvairių rūšių cigaretės („Havana“, „Vilnius“, „Regata“ ir kt.), importinis tabakas, lietuviški degtukai ir panašios tarpukario Lietuvos prekės. Pro kitą langą buvo galima pažvelgti į chemijos pramonės prekes: eksponuoti šveičiamieji milteliai (ypač populiarūs „Švitra“), klėjai, dažai, beveik visa produkcija gaminta Lietuvoje, supakuota į spalvingą tarą. Kartoninėse originaliose dėžutėse matėsi vynys ir kniedės, kabliukai ir varžteliai. Moterų dėmesio susilaukė spalvingi daržovių sėklų pakeliai (daugiausia „Lietūkio“, tačiau ir importiniai, vokiški, lenkiški).

Ekspozicijų salės gale lankytojas priedavo kooperatyvo krautuvę. Čia akį vėl patraukdavo įvairiausių prekių gausa. Jos išdėliotos autentiškoje (XX a. 4 deš.) stiklinėje prekių vitrinoje, taip pat ant prekystalio, lentynose, spintelėse. Beprasmiška vardinti visas eksponuotas prekes: nuo lūpų dažų ir žiebtuvėlių, sagų iki žibalo indų, puodų ar saldainių (beje, jais buvo galima pasivaišinti). Tiek saldainių popieriukai, tiek ir popieriniai maišeliai, į kuriuos būdavo sveriami birūs produktai, pagaminti specialiai parodai (padarytos ekspонатų kopijos). Parodą puošė ir to laikotarpio nuotaiką sukūrė reklaminių plakatų bei skelbimų kopijos (beje, kai kurios pasiskolintos iš Šiaulių „Aušros“ muziejaus). Tokie reklaminiai plakatai, kaip „Persil“ ar „Henko“, dažnai kabėjo to meto parduotuvėse. Parodoje pajusti tarpukario miestelio dvasią padėjo ir išdidintos nuotraukos, iš kurių žvelgė paslaugūs to meto pardavėjų veidai, iki smulkmenų aiškiai matėsi parduotuvių ir dirbtuvių interjeras, prekių asortimentas, jų išdėstymas.

Miestelio dalyje eksponuota beveik 1300 vienetų XX a. 2–4 deš. prekių ir to meto prekybos įrangos. Daugumą šių ekspонатų muziejus įsigijo per pastaruosius 20 metų miestelio sektoriaus vedėjo dr. E. J. Morkūno iniciatyva. Jo ilgametė patirtis itin pravertė kuriant šią spalvingą ir tikrovišką miestelio ekspoziciją.

Salės viduryje buvo įrengtas poilsio kampelis. Jame atsidūrė stalas ir dvi kėdės iš Mažosios Lietuvos, netikę eksponuoti stenduose už stiklo. Ant stalo – sąotis su gėlėmis, atsiliepiamų knyga, anotacija apie prekybą tarpukariu⁶, ant sienų – muziejaus plakatai. Lankytojas čia prisėsdavo, parašydavo savo įspūdžius, pažiūrėdavo filmą. Miestelio gatvės pradžia simbolizavo ažuolo vainikas, kuris kvepėjo visą vasarą ir suteikė jaukumo. Žingeidžiausius lankytojus parodos saugotoja pavaišindavo „tarpukario“ saldainiais. Aišku, jie buvo dabartiniai, tik susukti į tarpukario saldainių popieriukų kopijas.

PARODA PAVYKO

Parodos pavadinimas gimė jau bebaigiant ją rengti. Norėjosi, kad pavadinime būtų du žodžiai – praeitis ir ateitis, nes parodoje tarsi susijungė nuveikti darbai ir svajonės. Parodą, kaip ir patį muziejų, kūrė daugelis. Tiksliausiai tą išreiškė anotacijos žodžiai: „Lietuvos liaudies buities muziejų kūrė visa Lietuva. Ir tie žmonės, kurie projektavo, statė, ieškojo ekspонатų, tyrinėjo, ir tie, kurie juos dovanojo, pardavė ar papasakojo apie senolių darbus, papročius bei buitį, ir tie, kurie talkininkavo, koncertavo, dalyvavo šventėse ar paprasčiausiai bent kartą apsilankė muziejuje. Visiems jiems – nuoširdus ačiū.“

Pirmieji ekspوناتai į salę buvo atvežti gegužės 17 dieną. Daugiausia laiko, energijos ir lėšų „surijo“ miestelio gatvės fragmentas. Dar nenudailintą parodą birželio 10 dieną aplankė Lietuvos Respublikos prezidentas Valdas Adamkus. Prezidentas domėjosi muziejaus raida ir perspektyvomis. Ypatingo dėmesio susilaukė miestelio fragmentas. Daugelis čia eksponuotų miesto kultūros ekspонатų Prezidentui buvo mieli ir gerai pažįstami iš vaikystės. Valdas Adamkus džiaugėsi paroda ir paliko įrašą lankytojų atsiliepiamų knygoje.

Paroda, dalyvaujant į jubiliejines iškilmes susirinkusiems svečiams, buvo atidaryta birželio 16 dieną. Ji

pavyko ir veikė kitais, 2007-aisiais, metais. Bene didžiausio susidomėjimo sulaukė miestelio fragmentas. Pasak salės prižiūrėtojos, dar ir dabar užėję lankytojai nusivilia, kad jubiliejinė paroda jau baigėsi ir nematyti „Smetonos laikų“ krautuvėlių. Taigi belieka kantriai laukti, kol muziejuje bus baigtas statyti Lietuvos miestelio fragmentas su intriguojančiom krautuvių ir dirbtuvių ekspozicijomis.

NUORODOS:

¹ Kaulakytė I. Paroda, skirta LTSR Liaudies buities muziejaus 20-mečiui. – Lietuvos liaudies buities muziejaus archyvas (toliau – LLBM), b. 4287.

² Žukauskaitė S. Medžiaga, surinkta rengiant parodą „Keturi muziejaus dešimtmečiai: praeitis ir ateitis“. – LLBM, b. 11239.

³ Žukauskaitė S. Paroda „Keturi muziejaus dešimtmečiai: praeitis ir ateitis“. – LLBM, b. 11240.

⁴ Skansenas – pirmasis muziejus po atviru dangumi, 1891 m. įkurtas Švedijoje. 1905 m. Tilžėje įkurtas „lietuviškas namelis“ laikomas pirmuoju muziejumi po atviru dangumi, pristatančiu Lietuvos kaimo architektūrą. Lietuviški eksponatai didžiąją dalį sudarė ir 1912 m. Karaliaučiuje atidarytame Tėviškės muziejuje.

⁵ Morkūnaitė-Lazauskienė A. Prekybos alkoholiu reglamentavimas Lietuvos miesteliuose (1918–1940)// Lietuvos muziejų rinkiniai. 2007 Nr.6. X mokslinė konferencija Miestų kultūros paveldas muziejuose. ISSN 1822-0657. Klaipėda, 2007. P. 55-59.

⁶ Lazauskienė A. Apie prekybą Lietuvos miesteliuose. Anotacija parodai „Keturi muziejaus dešimtmečiai: praeitis ir ateitis“. – LLBM, b 11233.

A. Lazauskienė, S. Žukauskaitė

EXHIBITION “FOUR DECADES OF THE MUSEUM: THE PAST AND THE FUTURE”

Summary

In 2006 while celebrating the fortieth anniversary of the Open Air Museum of Lithuania there was held an exhibition “Four Decades of the Museum: the Past and the Future”.

Four subjects of the exhibition are described in the article: 1) building search, construction, investigation, consultants; 2) exhibits, expositions, restoration; 3) guests, events, festivals, and 4) expositions of the future town.

1706 things were exhibited – 1597 exhibits and 109 photos, document copies, etc.

The exhibition caused an interest and was still open to the visitors in 2007.

IZSTĀDE „ČETRAS MUZEJA DESMITGADES: PAGĀTNE UN NĀKOTNE“

Kopsavilkums

2006. gadā, pieminot Lietuvas brīvdabas muzeja dibināšanas četrdesmito gadadienu, tika izveidota izstāde „Četras muzeja desmitgades: pagātne un nākotne”.

Rakstā apskatītas izstādes tēmas: 1) ēku meklējumi, celtniecība, izpēte, konsultanti; 2) eksponāti, ekspozīcijas, restaurācija; 3) viesi, sarīkojumi, svētki; 4) topošās pilsētiņas ekspozīcijas.

Izstādē eksponēti 1706 priekšmeti – 1597 eksponāti un 109 personīgas fotogrāfijas, dokumentu kopijas u. c. Izstāde ir guvusi atzinību, darbojās arī 2007. gadā.

WYSTAWA „CZTERY DZIESIĘCIOLECIA MUZEUM: PRZESZŁOŚĆ I PRZYSZŁOŚĆ”

Streszczenie tekstu

W 2006 roku podczas obchodów czterdziestolecia założenia Litewskiego Muzeum Ludowego zorganizowano wystawę „Cztery dziesięciolecia muzeum: przeszłość i przyszłość”. Artykuł omawia tematy wystawy: 1) poszukiwanie budynków, budownictwo, badania, konsultanci; 2) eksponaty, ekspozycje, prace restauracyjne; 3) goście, imprezy, święta; 4) ekspozycje przyszłego miasteczka. Wystawiono 1706 przedmiotów – 1597 eksponatów oraz 109 prywatnych zdjęć, dokumentów i in. Wystawa cieszyła się zainteresowaniem, działała również w 2007 roku.

ВЫСТАВКА “ЧЕТЫРЕ ДЕСЯТИЛЕТИЯ МУЗЕЯ: ПРОШЛОЕ И БУДУЩЕЕ”

Резюме

В 2006 г. при праздновании 40-летия основания Литовского музея народного быта была организована выставка “Четыре десятилетия музея: прошлое и будущее”.

В статье обсуждаются три темы выставки: 1) поиск построек, строительство, исследования,

консультанты; 2) экспонаты, экспозиции, реставрация; 3) гости, мероприятия, праздники; 4) экспозиции будущего городка. На выставке экспонировались 1706 предметов – 1597 экспонатов и 109 личных фотографий, копий документов и др.

Выставка удостоилась внимания, действовала и в 2007 г.

AUSSTELLUNG “VIER JAHRZEHNTE DES MUSEUMS: VERGANGENHEIT UND ZUKUNFT“

Zusammenfassung

Im Jahr 2006 wurde das vierzigjährige Jubiläum des Gründens des litauischen Freilichtmuseums gefeiert. Man hat zu diesem Anlass die Ausstellung “Vier Jahrzehnte des Museums: Vergangenheit und Zukunft” veranstaltet.

Im Artikel bespricht man Ausstellungsthemen: 1) Suchen der Bauten, Bauarbeiten, Untersuchungen, Konsultanten; 2) Ausstellungsstücke, Expositionen, Restauration; 3) Gäste, Veranstaltungen, Feste; 4) Exposition des zukünftigen Städtchens.

Die Ausstellung umfasste 1706 Sachen – 1597 Ausstellungsstücke und 109 private Photos, Kopien der Dokumente u.a Die Ausstellung hatte die Aufmerksamkeit der Besucher erweckt und man konnte sie auch im Jahr 2007 besuchen.

Lietuvos liaudies buities muziejus
J. Aisčio g. 2, LT – 56335 Rumšiškės

Gauta 2008 09 12
Atiduota spausdinti 2008.11. 10
